

אמר רב נחמן בשל תורה אין חזקה שליח עושה שליחותו בשל סופרים – חזקה שליח עושה שליחותו –

Rav Nachman holds that we can only rely on the assumption that a שלים did what he was sent to do when dealing with a דין אורייתא, but not when dealing with a דין דאורייתא.

רב ששת holds we can rely on it even for a דין דאורייתא. דין דאורייתא brings three proofs that he is correct:

אמר רב נחמן
בשל תורה בשל סופרים
אין חזקה חזקה
שליח עושה שליחותו שליח עושה שליחותו
פין פאוריתא פין פרפן
אחר זה ואחר זה
חזקה
שליח עושה שליחותו
פין פאוריתא פין פרפן

First, דתנן משקרב העומר הותר החדש מיד והרחוקים מותרים מחצות אילך – היום ואילך –

חדש – new grain – may not be eaten until after the קרבן שומר is brought.

Those who live far away from the בית המקדש, and cannot know exactly when the קרבן was brought, may eat from the new grain after midday.

Apparently they can assume that the כהנים did their שליחות שליחות tis an איסור דאורייתא!

רב נחמן rejects this because בית דין מתעצלין - the בית דין - the אין בית דין will see to it that the קרבן bring the קרבן on time. In fact, the גמרא גמרא הער פיפו on time. In fact, the the even entertains using this as a proof in favor of רב נחמן, that the only reason they can rely on it is that דין מתעצלין that generally it cannot be assumed that people did what they are supposed to do with regard to אורייתא issues.

Second, דתניא האשה שיש עליה לידה או זיבה – a woman who is מרבן and has to bring a קרבן can drop her money in a special box in the בית המקדש and assume that the קרבן was brought by that evening. She may eat קדשים that night, apparently relying on the כהנים doing their שליחות פיער פיער אזורייתא!

רב נחמן rejects this proof because רב נחמן רבית דין של כהנים עומדים משם עד שיכלו כל מעות שבשופר – The בית דין never leaves before all the money in the box had been used for קרבנות.

Third, there is a מחלוקת תנאים whether somebody who was invited to take a basket of fruit from a חבר has to take his own תרומות ומעשרות.

רבי holds that he may from the fruits because he can assume that the חבר certainly separated תרומות ומעשרות, because a עם הארץ to an עם הארץ.

רשב"ג holds that he must assume that the חבר did not take חבר holds that he must assume that the חבר did not take of being never violate the הלכה holds that he must assume that the חבר did not take

- מפריש תרומות ומעשרות שלא מן המוקף

taking מנשרות and מנשרות from produce that is not close by. Apparently, though, everybody would agree that when there are no Halachic reasons otherwise, we can assume he would do the חיוב דאורייתא

רב נחמן rejects this proof because there is a special rejects this proof because there is a special night - an assumption that a חבר would never allow his produce to become available to others without first taking תרומות ומעשרות.

בינא explains the מחלוקת between רשב"ג and רבינא as follows:

איסורא איסורא ליעבד עם הארץ איסורא קלילא איסורא דלעביד הוא ניחא ליה לחבר דלעביד הוא איסורא – רבה

The חבר would rather violate the smaller איסור of separating עם הארץ a more serious עם הארץ a more serious טבל of separating עם הארץ.

רשב"ג holds;

איסורא קלילא איסורא רבה ואיהו אפילו איסורא קלילא ניחא ליה לחבר דליעבד עם הארץ איסורא לינורד - לא לינורד

The חבר would rather the עם הארץ to do a big עבירה, than he violating even a small עבירה.

אגט the משנה:

- נתנו באילן למעלה מעשרה טפחים אין עירובו

If a person puts his עירובי תחומין in a tree - that is at least 4 טפחים wide - at the height of more than ten טפחים off the ground of the הרבים , and he wants to establish his residence (קונה שביתה) on the ground, it is not a valid עירוב because

- הוא במקום אחד ועירובו במקום אחר

He is on the ground, a רשות הרבים and his עירוב is in the tree, a רשות היחיד. Hence, he would not be able to take his עירוב to his place of residence.

- למטה מעשרה טפחים עירובו עירוב

If the עירוב was placed in the tree at a height of LESS than ten טפחים off the ground, it IS a valid טפחים.

Although it is אסור מדרבנן - to use a tree on - משתמש - however,

השמשות בין השלו עליו עליו עליו שבות אחר כל דבר שהוא השמשות - כל דבר שהוא משום משות אזרו ליו בין שירוב עירוב when the עירוב takes effect. Therefore, the עירוב is accessible.

9 The Gemara continues:

אמר רבא לא שנו אלא באילן העומד חוץ לעיבורה של עיר – Rava says that if the tree is within 70 and 2/3 אמות of the city, the טפחים is valid even when more than ten טפחים off the ground.

- דמתא כמאן דמליא דמיא

The entire city is viewed as filled to the height of its walls, including the עיבורה של עיר - the first 70 and 2/3 אמות at the outskirts of town, and for the purposes of עירובי תחומין it is all a קונה שביתה ליחיד. Therefore, he is considered to be היחיד חטפחים והיחיד חייד עירוב it is all a אירובי והיחיד והיחיד והיחיד והיחיד והיחיד עירוב אונה היחיד והיחיד והיחיד והיחיד והיחיד והיחיד והיחיד והיחיד ואירוב אונה שביתה באונה שביתה עירוב we consider him to have established his Halachic residence in the tree where the עירוב is. However, the ground remains a עירוב הרבים however, the ground remains a עירוב to the ground, a רשות הרבים.

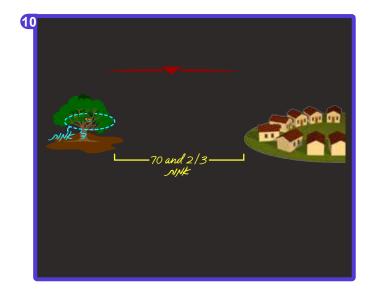

Dedicated By: _

____

The Gemara adds that in fact, even if the tree is beyond 70 and 2/3 אמות we would view the ד' around the מירוב as a די אמות and we would consider him to have established his Halachic residence in the tree where the עירוב is, validating an עירוב that is more than ten טפחים off the ground.t

Our Mishnah's ruling that an עירוב may not be more than ten off the ground is only in a case of - באילן הנוטה חוץ לארבע אמות

Where the עירוב is on a branch that is more than four אמות away from the base of the tree, and he wants to be קונה שביתה קונה the base of the tree. We cannot consider him to be קונה in the tree where the שביתה is not within his אירוב וה אביתה at the base of the tree either, because the קונה שביתה at the base of the tree either, because the עירוב in the tree, a די אמות הוחים is not accessible from the ground, a רשות הרבים.

The Gemara continues to explain:
מעירוב as describe the משנה describe the ומאי למעלה ומאי למטה - why does the משנה describe the עירוב as being above or below ten טפחים, when it is simply resting on a branch? The Mishnah should have used the term אבור would be referring to whether the branch is above or below ten המוספר.

The גמרא answers that the branch we are speaking about bends and has portions that are above and portions below 10 טפּחים.

This explains as well, why we don't validate the טירוב based on the following:

The person can theoretically climb the tree בין השמשות שירוב when the טפחים takes effect, take his עירוב from where it is at 10 טפחים high, a דיחיד, and bring it over the branch to a place on the tree that is above the the base of the tree where he was he can access the עירוב – in this way he can access the דיחיד without transferring it from a רשות היחיד to a רשות הרבים א קונה שביתה, we consider him to have established his Halachic residence in the tree above 10 טפחים 0.

The גמרא answers:

רשות מכתפין עליו – many people who are walking by adjust their packages on the lower part of the branch at 9 טפחים, which makes the branch a רשות הרבים. The only way to access the עירוב would be to bring it from one דיות החיד to another רשות היחיד through the airspace of רשות הרבים, which is אסור אסור - handing over.

This makes the עירוב inaccessible, and therefore invalid.

